

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 3 juli 2009

Nr 530—538

INNEHÅLL

Nr		Sidan
530	Lag om ändring av järnvägslagen	3761
531	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	3764
532	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	3766
533	Lag om ändring av 27 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner	3769
534	Lag om ändring av 2 kap. 11 a § i arbetsavtalslagen	3770
535	Statsrådets förordning om anslag för hälsofrämjande	3771
536	Statsrådets förordning om ikraftträdande av en lag om ändring av lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar	3773
537	Finansministeriets förordning om ett jubileumsmynt för Fred och Säkerhet	3774
538	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om ansökan om godkännande av växtskyddsmedel och godkännande därav samt om förfaranden i anslutning till dem	3776

Nr 530

Lag

om ändring av järnvägslagen

Given i Helsingfors den 26 juni 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i järnvägslagen av den 29 juni 2006 (555/2006) 25 § 1 och 2 mom., 35 § 3 och 4 mom. och 39 § samt
fogas till lagen en ny 14 a §, till 35 § nya 5 och 6 mom., till lagen en ny 35 a § och till 50 § ett nytt 4 mom. som följer:

14 a §

Verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande

I syfte att effektivisera användningen av bannätet och främja punktlighet i järnvägstrafiken samt minska de driftavbrott i bannätet som beror på järnvägstrafiken och banhållningen ska järnvägsoperatörer och Banförvaltningscentralen motiveras att begränsa de störningar som föranleds av deras verksamhet och höja bannätets prestanda med hjälp av verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande. Systemet ska vara likvärdigt,

icke-diskriminerande och följa proportionalitetsprincipen.

Järnvägsoperatörer ska betala Banförvaltningscentralen en ersättning, om den trafik som järnvägsoperatören bedriver i väsentlig grad av skäl som beror på järnvägsoperatören avviker från den bankapacitet som beviljats järnvägsoperatören och detta orsakar olägenhet för järnvägssystemets funktionsduglighet. Banförvaltningscentralen ska betala järnvägsoperatören ersättning, om bannätets användbarhet på grund av driftavbrott som beror på Banförvaltningscentralen avviker väsentligt från den bankapacitet som beviljats järnvägsoperatören och det orsakar olägenhet

RP 31/2009
KoUB 6/2009
RSv 52/2009

för järnvägssystemets funktionsduglighet. I fråga om ersättningsgrunderna och ersättningsbeloppen avtalas i det användningsavtal som avses i 25 §.

25 §

Avtal om användning av bannätet

Banförvaltningscentralen ska ingå avtal om användning av bannätet med järnvägsoperatören. I avtalet ska man komma överens om användningen av de i 13 § avsedda tjänster som Banförvaltningscentralen tillhandahåller och andra praktiska arrangemang i anknytning till drivandet av järnvägstrafiken samt om de ersättningar och de ersättningsgrunder som avses i 14 a §.

Banförvaltningscentralen ska ingå användningsavtal med varje järnvägsoperatör på lika och skäliga villkor. Genom avtalet ska man främja en effektiv användning av bannätet och punktlighet i järnvägstrafiken och en minskning av de driftavbrott i bannätet som beror på järnvägstrafiken och banhållningen. Avtalen ingås för varje tågplanepperiod med beaktande av den bankapacitet som beviljats för perioden. Ett avtal kan ändras om de beslut om tilldelning av bankapacitet som gjorts under tågplanepperioden eller andra faktorer som inverkar på avtalet kräver det.

35 §

Tillstånd för ibruktagande av ett strukturellt delsystem

En plan som gäller ombyggnad eller modernisering av ett delsystem ska lämnas till Järnvägsverket. Verket beslutar utifrån planen om arbetena är så betydande att ett nytt tillstånd för ibruktagande är nödvändigt. Om ett nytt tillstånd behövs, beslutar Järnvägsverket i vilken omfattning de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet ska tillämpas på projektet.

Tillstånd för ibruktagande kan beviljas tills vidare eller också för viss tid, om de utred-

ningar som gäller delsystemet av tekniska eller andra motsvarande orsaker till vissa delar finns tillgängliga först efter utsatt tid.

Järnvägsverket kan ta in begränsningar och villkor i tillståndet för ibruktagande för tryggnad av säkerheten och driftskompatibiliteten i järnvägssystemet. Villkoren i ett tillstånd för ibruktagande får inte stå i strid med de väsentliga kraven.

Om ett delsystem inte längre uppfyller de krav som ställts på systemet eller om tillståndsinnehavaren inte iakttar begränsningarna eller villkoren i tillståndet, ska Järnvägsverket uppmana tillståndsinnehavaren att inom skälig tid rätta till de fel eller försummelser som upptäckts. Om tillståndsinnehavaren inte har rättat till ett fel eller en försummelse inom utsatt tid, kan verket återkalla tillståndet för ibruktagande helt och hållet eller för en viss tid.

35 a §

Användningstillstånd för byggtiden

Om avsikten är att använda något annat delsystem än delsystemet för rullande materiel innan det tillstånd för ibruktagande som avses i 35 § har beviljats, ska användningstillstånd för byggtiden sökas hos Järnvägsverket. Verket kan bevilja tillstånd när det gäller ett moderniserings- eller ombyggnadsprojekt som färdigställs etappvis, om delsystemet behövs användas för att trygga tillräckliga trafikförbindelser och järnvägssystemets säkerhet inte äventyras. För bedömning av förutsättningarna för ett användningstillstånd för byggtiden ska sökanden lämna Järnvägsverket en beskrivning av trafikbehovet och de planerade arbetena samt av de åtgärder med vilka säkerheten och driftskompatibiliteten i järnvägssystemet tryggas.

Användningstillstånd för byggtiden får beviljas för högst tre år åt gången. Järnvägsverket får ta in sådana begränsningar och villkor i tillståndet genom vilka säkerheten och kompatibiliteten i järnvägssystemet tryggas. Järnvägsverket ska underättas om det under den tid tillståndet gäller sker ändringar i sådana omständigheter som inverkar på säkerheten, driftskompatibiliteten eller förutsättningarna

för tillståndet, så att Järnvägsverket kan bedöma om villkoren eller begränsningarna i tillståndet ska ändras. Järnvägsverket kan då kräva att en ansökan om nytt tillstånd lämnas in inom en av verket utsatt skälig tid.

Vad som i 35 § bestäms om återkallande av tillstånd för ibruktagande av ett delsystem gäller även för användningstillstånd för byggtiden.

39 §

Besiktningssystemet för rullande materiel

Rullande materiel som används i nationell trafik på bannätet omfattas av Järnvägsverkets besiktningssystem.

Järnvägsverket ordnar besiktningen eller skaffar besiktningstjänsterna av offentliga eller privata serviceproducenter. Järnvägsverket meddelar dock de förvaltningsbeslut som gäller besiktningen eller har samband med den.

Järnvägsverket kan meddela närmare föreskrifter om besiktningen av rullande materiel och besiktningssystem.

Helsingfors den 26 juni 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

50 §

Undersökning av järnvägsolyckor och olyckstillbud

— — — — —
Närmare bestämmelser om järnvägsoperatörernas och Banförvaltningscentralens anmälningskyldighet och dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2009.

Avtal om användning av bannätet som före denna lags ikraftträdande ingåtts med stöd av 25 § 1 mom. förblir i kraft så som det avtalats om deras giltighet.

För sådana delsystem som börjat byggas före denna lags ikraftträdande behöver i 35 a § avsett användningstillstånd för byggtiden inte sökas hos Järnvägsverket.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 531

L a g

om ändring av sjukförsäkringslagen

Given i Helsingfors den 26 juni 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 1 kap. 4 § 2 punkten
samt 3 kap. 5 och 6 § som följer:

1 kap.

Lagens syfte och tillämpningsområde

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården* en sådan sjukskötare, hälsovårdare, barnmorska, fysioterapeut, laboratorieskötare, specialtandtekniker, psykolog och munhygienist som av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården beviljats rätt att utöva sitt yrke som legitimerad yrkesutbildad person,

3 kap.

Ersättningar för vård och undersökningar

5 §

Till ersättning berättigande andel av undersökning och vård som föreskrivits av läkare eller tandläkare

Kostnaderna för en av en läkare eller tandläkare på en gång föreskriven undersökning

eller vård ersätts med 75 procent till den del kostnaderna sammanlagt överstiger 13,46 euro (*fast självrisk*). Om de kostnader som tagits ut hos en försäkrad överstiger beloppet enligt de ersättningstaxor som fastställts som ersättningsgrund, beräknas ersättningen utgående från beloppen enligt ersättningstaxorna. När kostnaderna för fysioterapi som föreskrivits av en läkare ersätts ska dock den fasta självrisk 13,46 euro alltid separat dras av från kostnaderna eller beloppen enligt ersättningstaxorna.

Kostnaderna för en av en tandläkare på en gång föreskriven undersökning som utförts eller vård som getts av en munhygienist ersätts till ett belopp som motsvarar den ersättningstaxa som fastställts enligt 6 §. Om arvodet är större än det vore enligt den ersättningstaxa som fastställts som ersättningsgrund, betalas i ersättning det belopp som anges i ersättningstaxan. Om arvodet är mindre än det vore enligt den ersättningstaxa som fastställts som ersättningsgrund, betalas i ersättning beloppet av arvodet.

Undersökning och vård som föreskrivits av en läkare eller en tandläkare ersätts på basis av en och samma föreskrift för högst 15 undersöknings- eller vårdtillfällen, om undersökningen har utförts eller vården getts inom ett år efter att föreskriften givits. Av en tandläkare föreskriven undersökning som utförts

eller vård som getts av en munhygienist ersätts på basis av en och samma föreskrift för högst 15 undersöknings- eller vårdtillfällen, om undersökningen har utförts eller vården getts inom två år efter att föreskriften givits. Med undersöknings- och vårdtillfälle avses undersökning som utförts och vård som givits under en och samma dag.

Undersökning som utförts och vård som givits på en bäddavdelning på ett privatsjukhus betraktas som föreskrivna på en och samma gång, om de vidtagits inom en vecka efter den första undersöknings- eller vårdåtgärden.

6 §

Maximibelopp och grunder för ersättningstaxan för sjukvårdsersättning samt fastställande av ersättningstaxan

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om grunderna och maximibeloppen för ersättningstaxorna för läkararvoden och tandvård samt för undersökning och vård samt om grunderna för de allmänna taxorna och specialtaxorna för läkar- och tandläkararvoden. Utifrån grunderna och

maximibeloppen för ersättningstaxorna ska Folkpensionsanstalten fastställa en förteckning över undersöknings- och vårdåtgärder som ska ersättas enligt 1—3 § samt ersättningstaxorna för dem.

De i 1 mom. avsedda grunderna för ersättningstaxorna och de taxor som ska fastställas baserar sig på undersöknings- och vårdåtgärdens art, det arbete den förutsätter och de kostnader den medför, det terapeutiska värdet av den tjänst som ska ersättas samt på de medel som står till buds för ersättningar. När grunderna för ersättningstaxorna bereds ska social- och hälsovårdsministeriet höra Folkpensionsanstalten. Dessutom ska social- och hälsovårdsministeriet samt Folkpensionsanstalten, när grunderna för ersättningstaxorna och ersättningstaxorna bereds, ge Institutet för hälsa och välfärd, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och de organisationer som företräder de berörda aktörerna tillfälle att lämna utlåtande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 26 juni 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 532

L a g**om ändring av sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 26 juni 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 7 kap. 4 § 1 mom.,
 8 kap. 7 samt 11—13 §, 11 kap. 12 § samt 12 kap. 6 § 1 mom.,
 av dem 8 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 459/2006 och 8 kap. 11—13 § samt
 11 kap. 12 § sådana de lyder i sistnämnda lag, och
fogas till 7 kap. 4 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 994/2008, ett nytt 3 mom. som
 följer:

7 kap.

**Allmänna förutsättningar för erhållande
av dagpenningförmåner**

4 §

Arbetsgivares rätt till dagpenningförmån

En dagpenningförmån betalas till arbetsgivaren till den del den försäkrade på grundval av ett anställningsförhållande har rätt till lön eller motsvarande ersättning för tiden för sjukfrånvaro eller moderskaps-, faderskaps- och föräldraledighet eller partiell föräldraledighet och när det i anställningsvillkoren har avtalats att dagpenningförmånen eller del av den ska betalas till arbetsgivaren i stället för till den försäkrade. Dagpenningförmånen betalas inte till den försäkrade för samma tid till den del förmånen motsvarar lönen.

Partiell sjukdagpenning betalas till arbetsgivaren, om den försäkrade på grundval av

ett anställningsförhållande får full lön och det i anställningsvillkoren har avtalats att partiell sjukdagpenning ska betalas till arbetsgivaren i stället för till den försäkrade. Om den partiella sjukdagpenningen är större än den fulla lönen som arbetsgivaren betalar, betalas den partiella sjukdagpenningen till den del som överstiger den fulla lönen till arbetstagaren. Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på betalning av partiell sjukdagpenning.

8 kap.

Sjukdagpenning och partiell sjukdagpenning

7 §

Självrisktid

Sjukdagpenning eller partiell sjukdagpenning betalas för tiden för arbetsoförmåga med undantag av den dag då arbetsoförmågan inträdde och nio vardagar näst efter den.

Om en försäkrad drabbas av arbetsoförmåga på grund av samma sjukdom på nytt inom 30 dagar från den dag som det senast betalades sjukdagpenning eller partiell sjukdagpenning för, ska sjukdagpenning eller partiell sjukdagpenning betalas från och med följande vardag efter det att den försäkrade åter blir arbetsförmögen.

Om arbetsoförmåga som berättigar till sjukdagpenning eller partiell sjukdagpenning börjar eller fortgår efter rehabiliteringspenning som omedelbart föregått dagpenningen, ska självrisktiden enligt 1 och 2 mom. inte tillämpas på sjukdagpenningen eller den partiella sjukdagpenningen.

Sjukdagpenningens minimibelopp betalas på grund av arbetsoförmåga till följd av sjukdom dock först efter det att arbetsförmågan till följd av sjukdom har varat i minst 55 dagar utan avbrott. Om det vid arbetsförmågans inträde är uppenbart att arbetsförmågan kommer att vara minst den maximitid som anges i 8 §, ska sjukdagpenningens minimibelopp betalas efter självrisktiden enligt 1 eller 2 mom.

11 §

Rätt till partiell sjukdagpenning

Syftet med partiell sjukdagpenning är att stödja sådana 16—67-åriga försäkrade som är arbetsförmögna i enlighet med 4 § att stanna kvar i arbetslivet och återgå till heltidsarbete.

En arbetstagare eller företagare som är arbetsförmögen i enlighet med 4 § har rätt till partiell sjukdagpenning efter den självrisktid som avses i 7 § eller efter den sjukdagpenning eller rehabiliteringspenning som omedelbart föregått den partiella sjukdagpenningen när de förutsättningar som anges i denna paragraf föreligger.

En förutsättning för rätten till partiell sjukdagpenning är att den försäkrade kan sköta en del av sina arbetsuppgifter utan att äventyra sin hälsa eller sitt tillfrisknande. Dessutom förutsätts att den försäkrades arbetstid före perioden med partiell sjukdagpenning eller den sjukdagspennings- eller rehabiliteringspenningsperiod som omedelbart föregått den, har motsvarat heltidsarbete och att den

försäkrade har kommit överens om att utföra sitt arbete på deltid så att arbetstiden minskar med minst 40 och högst 60 procent. Avtalet om deltidsarbetet ska gälla hela den period för vilken partiell sjukdagpenning beviljas. För att en företagare ska ha rätt till partiell sjukdagpenning krävs det att det arbete som företagaren utför i sitt företag minskar med minst 40 och högst 60 procent för den period som partiell sjukdagpenning beviljas för.

Upphör den försäkrades rätt till partiell sjukdagpenning under den period som partiell sjukdagpenning beviljats för och beror detta på sjukdom, på att anställningsförhållandet upphör eller på någon annan motsvarande omständighet, har den försäkrade rätt till sjukdagpenning utan den självrisktid som avses i 7 §, om de övriga förutsättningarna för att få sjukdagpenning föreligger.

12 §

Betalning av partiell sjukdagpenning

Partiell sjukdagpenning betalas för högst 72 vardagar. Den kan betalas utan avbrott eller för en sammanhängande tid om minst 12 vardagar. Bestämmelser om betalningsperioderna för partiell sjukdagpenning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om den försäkrade under den period för vilken partiell sjukdagpenning beviljats övergår till att få sjukdagpenning, rehabiliteringspenning, föräldradagpenning eller arbetslöshetsförmån som avses i 3 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, kan partiell sjukdagpenning även betalas för en kortare tid än 12 vardagar. För att partiell sjukdagpenning ska betalas i ett sådant fall krävs det att den försäkrade på ett tillförlitligt sätt kan ange orsaken till att rätten till partiell sjukdagpenning upphör. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om vilken utredning den försäkrade ska lämna vid ansökan om partiell sjukdagpenning för en kortare tid än 12 vardagar.

När maximitiden för den partiella sjukdagpenningen räknas ut beaktas alla dagar med partiell sjukdagpenning under de föregående två åren. När maximitiden för den partiella sjukdagpenningen räknas ut beaktas dock också sådana dagar för vilka partiell sjukdag-

penning inte har betalats på grund av att den försäkrade har fått föräldradagpenning för samma tid. Har den försäkrade varit arbetsför i tolv månader utan avbrott, ska inte dagar med partiell sjukdagpenning före denna tid beaktas när maximitiden för den partiella sjukdagpenningen räknas ut.

13 §

*Övriga bestämmelser som tillämpas på
partiell sjukdagpenning*

Om inte annat föreskrivs särskilt, ska i fråga om partiell sjukdagpenning tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om sjukdagpenning.

11 kap.

Beloppet av dagpenningsförmånerna

12 §

Beloppet av partiell sjukdagpenning

Utan hinder av bestämmelserna i 1—7 § i detta kapitel är beloppet av den partiella sjukdagpenningen dock alltid hälften av beloppet av den sjukdagpenning som omedelbart föregår den partiella sjukdagpenningen eller hälften av beloppet av den sjukdagpenning som den försäkrade hade haft rätt till när rätten till partiell sjukdagpenning började. I beloppet av sjukdagpenningen beaktas dock inte så-

dana i 12 kap. avsedda förmåner som är primära i förhållande till sjukdagpenningen. Beloppet av den partiella sjukdagpenningen är alltid minst hälften av beloppet av sjukdagpenningens minimibelopp i enlighet med 7 § i detta kapitel, om arbetsoförmågan till följd av sjukdom har varat i minst 55 dagar utan avbrott.

12 kap.

**Dagpenningsförmånernas förhållande till
andra förmåner**

6 §

*Utrednings- och anmälningsskyldighet i
fråga om rehabiliteringsmöjligheter*

Folkpensionsanstalten ska vid behov utreda en försäkrads behov av rehabilitering, dock senast när antalet dagar som räknas in i maximitiderna för sjukdagpenning och partiell sjukdagpenning överstiger 60 dagar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Denna lag tillämpas på partiell sjukdagpenning när den försäkrades rätt till partiell sjukdagpenning börjar den 1 januari 2010 eller därefter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 26 juni 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 533

L a g

om ändring av 27 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner

Given i Helsingfors den 26 juni 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 15 juli 2005 om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) 27 § 1 mom. som följer:

27 §

Betalning utan karenstid

Någon karenstid iakttas inte om rehabiliteringsklienten omedelbart före den dag från vilken rehabiliteringspenningen beviljas fick sjukdagpenning, partiell sjukdagpenning eller föräldradagpenning enligt sjukförsäkringslagen, arbetslöshetsförmån enligt lagen om ut-

komstskydd för arbetslösa (1290/2002) eller utbildningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 26 juni 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 534

Lag

om ändring av 2 kap. 11 a § i arbetsavtalslagen

Given i Helsingfors den 26 juni 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetsavtalslagen av den 26 januari 2001 (55/2001) 2 kap. 11 a § 1 mom., sådant
det lyder i lag 460/2006, som följer:

2 kap.

Arbetsgivarens skyldigheter

11 a §

Partiell sjukfrånvaro

Bestämmelser om arbetstagares rätt till
partiell sjukdagpenning och om det avtal om
deltidsarbete för viss tid som ligger till grund
för den finns i 8 kap. 11 § i sjukförsäkringsla-

gen (1224/2004). Syftet med partiell sjuk-
frånvaro är att stödja arbetstagaren att stanna
kvar i arbetslivet och på eget initiativ återgå
till heltidsarbete. Avtalet om deltidarbete in-
går på basis av en utredning om arbetstaga-
rens hälsotillstånd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Helsingfors den 26 juni 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 535

Statsrådets förordning om anslag för hälsofrämjande

Given i Helsingfors den 18 juni 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 5 § i lagen av den 15 maj 2009 om anslag för hälsofrämjande (333/2009):

1 §

Beredning av dispositionsplan

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar årligen före utgången av maj Institutet för hälsa och välfärd linjerna när det gäller beredningen av en dispositionsplan för anslaget för hälsofrämjande och de preliminära anslagsramarna för det följande året samt fastställer en blankett för projektförslag som gäller anslaget.

Institutet för hälsa och välfärd uppgör före utgången av oktober för social- och hälsovårdsministeriet ett förslag till dispositionsplan för anslaget för hälsofrämjande för det följande året.

2 §

Innehållet i dispositionsplanen

Dispositionsplanen ska innehålla följande:

1) utredning om utvecklingen i fråga om befolkningens hälsobeteende samt förändringar i omfattningen och formen när det gäller rusmedelsbruk och tobaksrökning samt en bedömning av olika åtgärders effekter på dessa,

2) mål för förebyggande och minskning av tobaksrökning och rusmedelsbruk samt för hälsofrämjande,

3) utredning om hur projekten i övrigt anknyter till förebyggande och minskning av

tobaksrökning och rusmedelsbruk samt till hälsofrämjande verksamhet,

4) utredningar om projekt och projekthelheter och dem som realiserar projekten samt tidtabeller för genomförandet,

5) utredningar om de kostnader som orsakas av genomförandet av projekt och projekthelheter under året i fråga,

6) utredningar om de kostnader som orsakas av genomförandet av projekt och projekthelheter som fortsätter under de följande åren.

3 §

Fastställande av dispositionsplanen

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer den dispositionsplan som anges i 2 § 2 mom. i lagen om anslag för hälsofrämjande (333/2009) och fattar senast i januari ett beslut om verkställighet av planen. Dispositionsplanen fastställs projektvis och innehåller understöds- och avtalsvillkor samt blanketter för utbetalning och för slutredovisning av projektet.

4 §

Verkställighet av dispositionsplanen

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets verkställighetsbeslut ska Institutet för hälsa och välfärd genom sin sakkunskap följa

hur projekten framskrider och ge dem stöd, betala ut projektanslag, övervaka användningen av anslagen, granska slutredovisningarna av projekten samt lämna social- och hälsovårdsministeriet en utredning om hur anslaget har använts, hur projekten har genomförts, vilka resultat som har uppnåtts och hur de har utnyttjats.

Institutet för hälsa och välfärd svarar för arkivering av handlingarna i projekten, upprätthåller en databas och en förteckning över projekten samt informerar om verksamhet som har finansierats med anslaget för hälsofrämjande.

Den som realiserar ett projekt som har finansierats med anslaget för hälsofrämjande ska lämna in en slutredovisning av projektet på en av social- och hälsovårdsministeriet fastställd blankett. Innan slutredovisningen har godkänts kan högst 80 procent av anslaget för projektet betalas ut.

5 §

Utvärdering av dispositionsplanens utfall

Social- och hälsovårdsministeriet och In-

Helsingfors den 18 juni 2009

stitutet för hälsa och välfärd utvärderar särskilt hur projekthelheterna samt de prioriteringar som angivits i statsbudgeten och dispositionsplanen har genomförts och resultaten av dem.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Genom denna förordning upphävs 15—18 § i förordningen av den 25 februari 1977 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (225/1977) och 6 § i förordningen av den 4 mars 1983 om nykterhetsarbete (233/1983), av dem 15 § i den förstnämnda förordningen sådan paragrafen lyder i förordning 831/1992 och 18 § i samma förordning sådan paragrafen lyder delvis ändrad i förordning 725/2002 samt 6 § i sistnämnda förordning sådan paragrafen lyder i förordning 445/1997.

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Regeringssekreterare *Liisa Katajamäki*

Nr 536

Statsrådets förordning**om ikraftträdande av en lag om ändring av lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar**

Given i Helsingfors den 25 juni 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar (838/2008):

1 §

Lagen av den 7 november 2008 om ändring av lagen om användningen av vissa internationellt skyddade beteckningar (838/2008) träder i kraft den 14 juli 2009.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 14 juli 2009.

Helsingfors den 25 juni 2009

Inrikesminister *Anne Holmlund*

Överinspektör Veli-Pekka Hautamäki

Nr 537

Finansministeriets förordning om ett jubileumsmynt för Fred och Säkerhet

Given i Helsingfors den 18 juni 2009

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § 2 mom. i lagen av den 27 mars 1998 om mynt (216/1998), sådant det lyder i lag 378/2002:

1 §

År 2009 präglas ett jubileumsmynt med temat ”Fred och Säkerhet” med valören 20 euro.

På myntet finns myntutformarens släktnamnsinitial K och Ab Myntverket i Finlands logotyp.

2 §

Jubileumsmyntet är av silverlegering, av vars vikt 925 promille är silver och 75 promille koppar. Halterna får variera högst ± 10 promilleenheter.

5 §
Jubileumsmyntets utseende framgår av följande beskrivning och bilden nedan.

3 §

Jubileumsmyntets diameter är $38,6 \pm 0,1$ millimeter och dess vikt $33,62 \pm 0,5$ gram.

Högst 5 procent av mynten får till diametern avvika mer än $\pm 0,1$ millimeter.

På myntets teckensida finns ett ornament, vars yta liknar en skrovlig mur, och en rektangulär öppning. På teckensidan finns inga markeringar.

På myntets valörsida finns uppe till vänster på det skrovliga ornamentet en plastisk yta i vars mitt det finns en rektangulär skottglugg. Två duvor flyger i riktning från skottgluggen. Duvorna har en grön kvist i munnen.

4 §

Jubileumsmynten är cirkelformiga. Bilderna och inskrifterna på de plana ytorna är placerade så att vardera sidan av myntet är på rätt led då myntet vänds som ett bokblad.

Ned till på myntet finns texten SUOMI FINLAND 2009 i bågform från vänster till höger. Det nominella värdet 20 € finns nere till höger i myntets mittparti.

6 §

En del av jubileumsmynten med valören 20 euro är specialpräglade, varvid botten är spegelblank och figurens yta matt.

7 §
De närmare detaljerna i jubileumsmyntens utformning framgår av de originalpräglar och originalarbetsredskap som förvaras hos Ab Myntverket i Finland.

8 §
Denna förordning träder i kraft den 16 juli 2009.

Helsingfors den 18 juni 2009

Finansminister *Jyrki Katainen*

Regeringsråd Raine Vairimaa

Nr 538

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om ansökan om godkännande av växtskyddsmedel och godkännande därav samt om förfaranden i anslutning till dem**

Utfärdat i Helsingfors den 24 juni 2009

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskriftssamling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om ansökan om godkännande av växtskyddsmedel och godkännande därav samt om förfaranden i anslutning till dem	18/09	24.6.2009	8.7.2009

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Lappviksgatan 1 B, Helsingfors) PB 310, 00023 Statsrådet, telefon 020 77 2005.

Helsingfors den 24 juni 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Jordbruksöverinspektör Tove Jern

Kommissionens direktiv 2008/108/EG (32008L0108); EGT nr L 317, 27.11.2008, s. 6
 Kommissionens direktiv 2008/113/EG (32008L0113); EGT nr L 330, 9.12.2008, s. 6
 Kommissionens direktiv 2008/107/EG (32008L0107); EGT nr L 316, 26.11.2008, s. 4
 Kommissionens direktiv 2009/51/EG (32009L0051); EGT nr L 127, 26.5.2009, s. 5

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 530—538, 2 ark